

Uzasadnienie uchwały

Komisji ds. przewodu habilitacyjnego powołanej w sprawie o nadanie **Pani dr Katarzynie Michalskiej** stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie – ogrodnictwo

Przedmiotem oceny, stanowiącym podstawę do sformowania uchwały było osiągnięcie naukowe, ogólny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Kandydatki określony ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455). Niniejsza ocena dokonana została na posiedzeniu Komisji 19 września 2014 (Protokół posiedzenia znajduje się w aktach postępowania).

Materiały nadesłane przez Kandydatkę oraz recenzje spełniają wymogi formalne zawarte w w/w ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Dane z życiorysu naukowego Habilitantki

Dr Katarzyna Michalska uzyskała stopień magistra inżyniera ogrodnictwa, w specjalności - ochrona roślin w 1986 r. na Wydziale Ogrodniczym SGGW w Warszawie. W latach 1987-1990 była pracownikiem naukowo-technicznym, a następnie otrzymała stanowisko asystenta, na którym była zatrudniona do 1997. W tym samym roku uzyskała stopień dr nauk rolniczych na podstawie wyróżnionej rozprawy doktorskiej pt. „Zachowania rozrodcze wybranych gatunków szpecieli (Acari: Eriophyoidea)”, którą wykonała pod kierunkiem prof. dr hab. Danuty Kropczyńskiej-Linkiewicz.

W latach 1997-2006 dr Katarzyna Michalska pracowała w Katedrze Entomologii na stanowisku starszego specjalisty naukowo-technicznego, a następnie została zatrudniona na stanowisku adiunkta, na którym pracuje dotychczas. Obecnie ubiega się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ogrodnictwo, a postępowanie przeprowadza Rada Wydziału Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu, SGGW w Warszawie.

1. Ocena osiągnięcia naukowego wymienionego w art. 16 Ustawy (znowelizowanej) oraz pozostałego dorobku naukowego

Wskazanie osiągnięcia określonego Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie Ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Tytuł osiągnięcia naukowego

„Zachowania rozrodcze samców porzewiacza śliwowego *Aculus fockeui* (Nalepa i Trouessart) oraz *Aculops allotrichus* (Nalepa) (Acari: Eriophyoidea) i ich reakcje na obecność innych osobników w ich najbliższym otoczeniu”.

Publikacje składające się na główne osiągnięcie naukowe:

1. Michalska K (2011) Daily production of spermatophores, sperm number and spermatophore size in two eriophyoid mite species. *Experimental and Applied Acarology* 55: 349–359
2. Michalska K (2012) The effect of isolation from conspecifics on spermatophore output of two species of eriophyoid mites. *International Journal of Acarology* 38: 362-365
3. Michalska K (2000) The influence of conspecific males on spermatophore deposition in the eriophyid mite *Aculus fockeui*. *Experimental and Applied Acarology* 24: 905-911
4. Michalska K (2005) Spermatophore deposition throughout the day by the plum rust mite, *Aculus fockeui*. *Experimental and Applied Acarology* 35: 111-116
5. Michalska K, Studnicki M (2013) The effect of the presence of quiescent female nymphs, males and their spermatophores on spermatophore placement in two species of eriophyoid mites. *Experimental and Applied Acarology* 60: 433–444

Jako osiągnięcie naukowe Habilitantka przedstawiła 5 związanych tematycznie prac, stanowiących dobrze zaplanowany i konsekwentnie realizowany materiał badawczy. Prace te zostały opublikowane w prestiżowych akarologicznych czasopismach naukowych (*Experimental and Applied Acarology* – 4 prace i *International Journal of Acarology* – 1 praca), znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR), w języku angielskim w okresie od 2000 do 2013. Kandydatka jest samodzielnym autorem 4 prac, a w piątej jej udział wynosi 90 %, co wynika z dostarczonego oświadczenia współautora. Publikacje, które weszły w skład osiągnięcia naukowego są ze sobą logicznie związane, mają sumaryczny IF = 7,82, co odpowiada 121 punktom wg (1) zbiorczej listy czasopism i wydawnictw konferencyjnych sporządzonej na podstawie list poszczególnych zespołów Komitetu uwzględniających korekty wprowadzone na wniosek Zespołów i za zgodą Przewodniczącego KBN (Punktacja obowiązująca w latach 1999-2003), (2) uzupełnienia wykazu wybranych czasopism wraz z liczbą punktów za umieszczone w nich publikacje naukowe (załącznik do komunikatu nr 5 Ministra Nauki i Informatyzacji z dnia 21 października 2005 (Punktacja obowiązująca w latach 2005-2006) oraz (3) wykazu czasopism MNiSzW z 2013 roku.

Prof. dr hab. Wojciech Niedbała podkreślił, że prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego są bardzo dobre, oryginalne i wnoszą dużo wartościowych i nowych informacji na temat biologii i ekologii szpecieli oraz mieszczą się w nurcie aktualnych badań światowych dotyczących ekologii i ewolucji zachowań rozrodczych różnych grup organizmów. Bez rozwoju tych dziedzin nie byłby możliwy rozwój badań aplikacyjnych mających na celu ograniczanie liczebności szpecieli. Biologia i ekologia tej grupy roztoczy są stosunkowo słabo zbadane ze względu na trudności metodologiczne (np. rozmiary i sposób zasiedlania roślin przez szpeciele). Dr Katarzyna Michalska sprostowała wielu metodycznym wyzwaniom, a nawet zaproponowała nowy, skuteczny warsztat badawczy, poprzez zastosowanie odpowiednich, eksperymentalnych i nowoczesnych technik badawczych, technik mikroskopowych i komputerowej analizy obrazów. Obecnie, tylko Habilitantka prowadzi badania dotyczące: 1) sukcesu rozrodczego samców szpecieli, który wpływa na dynamikę liczebności populacji danych gatunków szpecieli, co ma związek z ich liczebnością w biocenozach, czyli w przypadku agrocenoz – ze szkodliwością; 2) czynników wpływających na sukces reprodukcyjny samców szpecieli i czynników wpływających na produkcję spermatoforów u szpecieli; sposobów ich rozmieszczania, zróżnicowaniu liczby i wielkości spermatoforów, ich dopasowania do wielkości samicy, zawartości plemników w spermatoforach; 3) rytmów okołodobowych w składaniu spermatoforów przez szpeciele; 4) wpływu innych osobników (zarówno konkurentów z tego samego

gatunku, jak i rywali z innych gatunków) na składanie spermatoforów; obecności nimfy żeńskiej, receptywnych samic; 5) wpływu wieku osobników na ich sukces reprodukcyjny; 6) wpływu obecności innych samców jak i zagęszczenie osobników na tempo i sukcesywność składania spermatoforów.

Zdaniem **Prof. dr hab. Jana Kozłowskiego**, za szczególnie cenne w przedstawionym osiągnięciu naukowym należy uznać: 1) opracowanie metody hodowli szpecieli w skonstruowanych klateczkach, które mogą być wykorzystane w innych badaniach nad biologią i behawiorem tych roztoczy; 2) wykazanie zróżnicowanego tempa produkcji i deponowania spermatoforów przez samce *A. allotrichus* i *A. fockeui* w zależności od obecności konkurentów, ich spermatoforów, znieruchomiałych nimf żeńskich oraz w zależności od pory dnia; 3) ustalenie liczby produkowanych i składanych spermatoforów oraz miejsc ich rozmieszczania; 4) udowodnienie, że wielkość spermatoforów jest dopasowana do wielkości genitaliów samicy; 5) szczegółowe wyjaśnienie odmiennej strategii rozrodczej dwóch gatunków szpecieli (*A. allotrichus* i *A. fockeui*), na bazie konkurencji z innymi osobnikami w populacji i powiązań z samicami (znieruchomiałymi nimfami).

W ocenie **Prof. dr hab. Anny Tomczyk** prace naukowe dr Katarzyny Michalskiej, zebrane jako cykl publikacji prezentujący Jej osiągnięcie naukowe wnoszą znaczący wkład do nauki o roztoczach – akarologii, a w szczególności do badań nad biologią i strategiami rozrodczymi najmniejszych roztoczy roślinożernych, o których wiedza jest jeszcze skromna a uzupełnianie jej bardzo trudne. Zwróciła też uwagę, że w badaniach prowadzonych przez Habilitantkę wymagana była ogromna precyzja przy przenoszeniu szpecieli, spermatoforów i jaj w trakcie prowadzonych doświadczeń. Dr Katarzyna Michalska wypracowała własny warsztat badawczy, a uzyskane efekty, przede wszystkim te, które przedstawiła jako osiągnięcie naukowe w cyklu 5 publikacji mogą być w pełni uznane za osiągnięcie naukowe o znaczeniu międzynarodowym, co potwierdza zainteresowanie światowych akarologów badaniami Habilitantki.

W podsumowaniu opinii, wszyscy trzej Recenzenci jednoznacznie stwierdzają, że osiągnięcie naukowe dr Katarzyny Michalskiej pt: „Zachowania rozrodcze samców porzewiacza śliwowego *Aculus fockeui* (Nalepa i Trouessart) oraz *Aculops allotrichus* (Nalepa) (Acari: Eriophyoidea) i ich reakcje na obecność innych osobników w ich najbliższym otoczeniu” jest oryginalnym opracowaniem o dużym znaczeniu poznawczym.

3. Ocena pozostałej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego habilitantki zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września

a) Ocena dorobku naukowego

Na dorobek naukowy Pani dr Katarzyny Michalskiej, poza pracami wskazanymi jako osiągnięcie habilitacyjne, składają się publikacje naukowe o wysokiej jakości. Połowę prac (9), opublikowano w czasopismach znajdujących się w bazie JCR. Całkowity dorobek publikacyjny stanowi 18 oryginalnych prac twórczych w tym 3 prace przeglądowe, o sumarycznym współczynniku wpływu $IF=14,054$. W większości prac (15) Habilitantka jest pierwszym lub jedynym autorem. Suma punktów za wszystkie publikacje, zweryfikowana przez Autorkę (na prośbę Przewodniczącego Komisji) i podana zgodnie z latami opublikowania prac, wynosi (wg MNiSzW) – łącznie 234, w tym 121 punktów za publikacje przedstawione jako osiągnięcie naukowe. Index Hirscha według bazy Web of Science i Google Scholar ma wartość odpowiednio 5 i 6, a liczba cytowań – odpowiednio 44 i 108. Do ważnej

pozycji należy zaliczyć rozdział książki „Eriophyoid mites – their Biology, Natural Enemies and Control”, który według bazy Google Scholar był ponad 30 razy cytowany przez innych autorów.

Prof. dr hab. Anna Tomczyk uważa, za duże wyróżnienie powierzenie dr Katarzynie Michalskiej napisanie rozdziału w tak ważnej pozycji literatury dotyczącej szpecieli i świadczy o Jej ugruntowanej pozycji w gronie naukowców zajmujących się tą grupą roztoczy.

W recenzji, **Prof. dr hab. Jan Kozłowski** stwierdza, że pozostały dorobek publikacyjny dr Katarzyny Michalskiej dotyczy poznania akarofauny różnych roślin żywicielskich oraz oceny niektórych aspektów związanych z zachowaniem rozrodczym tych roztoczy. W swoich badaniach Habilitantka skupiła się na wykrywaniu, taksonomii i biologii szpecieli. Dużym osiągnięciem było opisanie nowych gatunków szpecieli: *Dissella mickelis* z czapetki kuminowej, *Syzgium cumini* i *Thamnacus solani* z psianki słodkogórz oraz *Phyllocoptes cechii* ze świerka pospolitego oraz opracowanie niektórych elementów biologii szpecieli *Acalitus essigi*, *Phyllocoptes gracilis* i *Eriophyes* sp., występujących na owocach jeżyn i malin. Na szczególną uwagę zasługują badania nad szpecielami *A. essigi* i *P. gracilis*, które powodują znaczne uszkodzenia roślin. We współpracy z prof. dr hab. Danutą Kropczyńską-Linkiewicz Habilitantka opracowała też skład gatunkowy i nasilenie występowania roślinożernych (Eriophyoidea, Tetranychidae) i drapieźnych (Phytoseiidae) gatunków roztoczy występujących na malinach i wiązach.

Prof. dr hab. Wojciech Niedbała dodaje, że Dr Katarzyna Michalska jest obecnie jedyną osobą w świecie naukowym zajmującą się zagadnieniem zachowań rozrodczych samców szpecieli w kontekście wykorzystania tych zachowań w kontroli liczebności szpecieli.

Dr Katarzyna Michalska jest również aktywna naukowo. Prezentowała wyniki swoich badań w postaci 8 referatów i 10 posterów. Siedem referatów zostało wygłoszonych na konferencjach międzynarodowych. W 2014 roku, Habilitantka została zaproszona do wygłoszenia referatu przez organizatorów XIV Światowego Kongresu Akarologicznego w Kioto (Japonia).

Prof. dr hab. Anna Tomczyk wysoko ocenia działalność naukową dr Katarzyny Michalskiej i stwierdza w swojej recenzji, że jest pod wrażeniem ogromu wykonanej pracy, rzetelności badań i starannego opracowania wyników pozwalających na ich przedstawienie w najlepszych czasopismach o tematyce akarologicznej. Podkreśla, że przeprowadzone przez Habilitantkę badania wnoszą nowe elementy i poszerzają wiedzę w tematyce związanej z biologią i zachowaniem roztoczy zaliczanych do szpecieli. Podobnie, **Prof. dr hab. Jan Kozłowski** uważa, że dorobek publikacyjny dr Katarzyny Michalskiej jest bardzo cenny i stanowi dobrą podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Wojciech Niedbała docenia, że Dr Katarzyna Michalska potrafiła zdobywać środki na swoje badania, o czym świadczy fakt, że była kierownikiem i jednocześnie głównym wykonawcą w 3 projektach naukowych finansowanych przez KBN [„Zachowania rozrodcze szpecieli (Acari: Eriophyoidea) na roślinach” (1991-1994); „Wpływ obecności innych osobników w kolonii na aktywność rozrodczą samców szpecieli ze szczególnym uwzględnieniem roli bodźców zapachowych” (1999-2001); „Ekonomia produkcji spermatoforów u dwu gatunków szpecieli różniących się stopniem dysocjacji płci” (2006-2009)]. Od 2011 roku do chwili obecnej jest uczestnikiem programu Komisji Europejskiej EP 7 REGPOT Warsaw Plant Health Initiative. Za działalność naukową dr Katarzyna Michalska była dwukrotnie nagrodzona (nagroda II stopnia) przez Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie – w roku 1998 i w 2011.

b) Ocena współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Dr Katarzyna Michalska realizuje zajęcia dydaktyczne zarówno na Wydziale Ogrodnictwa, Biotechnologii i AK jak i na Wydziale Rolnictwa i Biologii SGGW w Warszawie. Dr Katarzyna Michalska prowadzi ćwiczenia z przedmiotu Entomologia Stosowana (studia I-go stopnia, kierunek Ogrodnictwo oraz kierunek Architektura Krajobrazu) i zajęcia fakultatywne: 'Ochrona roślin sadowniczych przed szkodnikami' i 'Ochrona szkółek Roślin Ozdobnych przed szkodnikami' według programów samodzielnie przygotowywanych przez Habilitantkę. Dr Katarzyna Michalska prowadzi także zajęcia na studiach II-go stopnia (kierunku Ogrodnictwo) z przedmiotów: 'Budowa i funkcje owadów' (ćwiczenia) i 'Współczesne trendy w ogrodnictwie – ochrona przed szkodnikami' (wykłady i ćwiczenia). Dla studentów WRiB, na studiach I-go stopnia prowadzi zajęcia z przedmiotu: 'Ochrona Roślin-entomologia' oraz przedmioty fakultatywne: 'Zachowania rozrodcze zwierząt' i 'Ekologia drapieżnictwa'. Prowadziła także zajęcia w Ośrodku Zamiejscowym SGGW w Leśnej Podlaskiej.

Według opinii **Prof. dr hab. Anny Tomczyk**, Dr Katarzyna Michalska prowadzi zajęcia z dużym zaangażowaniem, solidnie przygotowuje się do zajęć i aktualizuje przekazywaną studentom wiedzę. Ponadto, od kilku lat prowadzi trudne, wymagające dużego wkładu pracy, zajęcia w języku angielskim dla studentów programu Erasmus, z przedmiotu 'General Entomology'. Według **prof. dr hab. Wojciecha Niedbały** jest to dobry dorobek dydaktyczny, atrakcyjny tematycznie, świadczący o umiejętności zainteresowania badaniami specjalistycznymi młodych ludzi. Pod kierunkiem Dr Katarzyny Michalskiej zostały wykonane 4 prace inżynierskie na kierunku Ogrodnictwo.

Od początku swojej pracy zawodowej dr Katarzyna Michalska aktywnie współpracuje z naukowcami w kraju i zagranicą (Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie (dr A.D. Mańkowski); Instytut Biologii Środowiska Uniwersytetu Poznańskiego (dr hab. Anna Skoracka); Katedra Entomologii Uniwersytetu Kalifornijskiego w Riverside USA; Katedra Zoologii Uniwersytetu Oxfordzkiego w Oxfordzie, Wielka Brytania; Katedra Ekologii Populacji Uniwersytetu Amsterdamskiego, Amsterdam, Holandia; Katedra Zoologii Uniwersytetu Bremeńskiego, Brema, Niemcy; Katedra Entomologii Państwowego Uniwersytetu im. Łomonosowa, Moskwa, Federacja Rosyjska).

W wymienionych ośrodkach zagranicznych dr Katarzyna Michalska odbyła staże naukowe, w większości fundowane przez te ośrodki (Uniwersytet im. Łomonosowa – 3 miesiące (02.12.1998 – 05.03.1989); Uniwersytet Państwowy Bremeński – 10 dni (16.09. – 25.09. 1991); Uniwersytet Amsterdamski – 1 miesiąc (14.03. – 13.04. 1995); Uniwersytet Oxfordzki – 1 miesiąc (01.07. – 31.07. 1995); Uniwersytet Kalifornijski – 3 miesiące (16.08. – 20.11. 1999) – Stypendium Naukowe Fundacji Kościuszkowskiej. W roku 1992 Habilitantka otrzymała również stypendium naukowe Instytutu Santa Fe w USA, na uczestnictwo w V Kursie Szkoły Letniej organizowane przez ten instytut.

Od 2008 roku dr Katarzyna Michalska jest redaktorem tematycznym czasopisma *Annals of Warsaw University of Life Sciences SGGW*, Sekcja: Horticulture and Landscape Architecture. Od 1991 roku należy do Polskiego Towarzystwa Entomologicznego, w którym w latach 2006–2010 pełniła funkcję członka Zarządu, a od 2010 roku przewodniczy Komisji Rewizyjnej PTE. Jest również członkiem Polskiego Towarzystwa Akarologicznego (od 2006 roku) oraz dwóch towarzystw międzynarodowych: Association for the Study of Animal Behaviour (1997–2008) oraz International Society for Behavioural Ecology (2008–2014). Była recenzentem 9 publikacji w czasopismach zagranicznych i krajowych, co

według **Prof. dr hab. Anny Tomczyk** świadczy o dużym uznaniu dla Jej kompetencji i o Jej ugruntowanej pozycji w dziedzinie badań nad roztoczymi.

W szerokiej dyskusji na posiedzeniu Komisji, Recenzenci wysoko oceniają działalność dydaktyczną, organizacyjną i współpracę międzynarodową dr Katarzyny Michalskiej. Podkreślili aktywną współpracę Habilitantki ze specjalistami z różnych ośrodków naukowych i dobre przygotowanie w zakresie prowadzonych badań.

Na prośbę Przewodniczącego, Prof. dr hab. Wojciecha Budzyńskiego, Recenzenci i Członkowie Komisji zsyntetyzowali znaczący wkład dr Katarzyny Michalskiej w rozwój dyscypliny.

Prof. dr hab. Anna Tomczyk podkreśliła, że Habilitantka jest obecnie najlepszym w Polsce ekspertem w dziedzinie badań nad zachowaniem i biologią rozrodu szpecieli, co przekłada się na jakość prac przedstawionych w osiągnięciu naukowym. Pozostała aktywność badawcza dotycząca biologii i ekologii akarofauny, w tym innej niż szpeciele wskazuje na znaczące umiejętności Habilitantki.

Prof. dr hab. Jan Kozłowski dodał, że szpeciele, stanowią bardzo trudną grupę roztoczy, zarówno pod względem identyfikacji jak i warsztatu badawczego, a Habilitantka pokazała, że ma opanowane najnowsze techniki badawcze, które umożliwiły jej przygotowanie prac o znaczącej jakości poznawczej. Uważa też, że Habilitantka ze swoją znajomością technik badawczych mogłaby rozwijać swoją aktywność naukową np. w kierunku badań nad szpecielami wektorami chorób wirusowych roślin.

Prof. dr hab. Wojciech Niedbała stwierdził, że Habilitantka z żelazną konsekwencją prowadziła badania nad ekologią i zachowaniem szpecieli. Zaczęła od badań faunistycznych, potem przeszła do badań nad zachowaniem rozrodczym szpecieli i analizy zachowań obronnych przed drapieżcami. Zwrócił też uwagę na jakość prac w zakresie ekologii behawioralnej, szczególnie dotyczącej poliandrii, chociaż parametry bibliometryczne prac są średnie.

Prof. dr hab. Marek Gajewski ocenił, że prace Habilitantki mają charakter nowatorski, cenione są w kraju i zagranicą. Podkreślił też jej aktywność jako dydaktyka prowadzącego zajęcia również w języku angielskim.

Prof. dr hab. Wojciech Budzyński stwierdził, że dorobek Habilitantki jest wyraźnie uprofilowany, nie ma prac przypadkowych, warstwa metodyczna jest silna i konsekwentna, a dorobek naukowy jest w 50% indeksowany..

Opinia **Prof. dr hab. Grzegorza Gabrysia** (nadesłana w postaci pisemnej) podkreśla, że wnioski płynące z publikacji składających się na osiągnięcie naukowe Habilitantki stanowią o oryginalności osiągnięcia. Dodaje, że Autorka jest twórczynią zasadniczej koncepcji naukowej i jej wykonawczynią lub współwykonawczynią w części doświadczalnej. Podkreśla też, że dr Katarzyna Michalska ma doświadczenie w pozyskiwaniu środków na badania naukowe.

Ocena końcowa

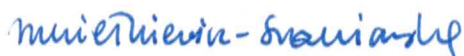
W świetle pozytywnych opinii recenzentów, Komisja habilitacyjna stwierdza, że Dr Katarzyna Michalska, od czasu uzyskaniu stopnia doktora, istotnie powiększyła dorobek naukowy pod względem ilościowym i merytorycznym. Osiągnięcie naukowe Habilitantki, na które składa się 5 oryginalnych i tematycznie spójnych publikacji z listy JCR oraz całokształt pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, osiągnięć dydaktycznych i popularyzatorskich wskazują, że Habilitantka

wykazuje inicjatywę badawczą i stale wzbogaca warsztat metodyczny pracując samodzielnie i w zespołach, co potwierdza jej dobre przygotowanie do samodzielnego prowadzenia badań.

Dobór rzadkiej i trudnej tematyki badawczej przez Kandydatkę oraz publikowanie wyników w czasopiśmie o wysokiej randze naukowej, a także upowszechnianie osiągnięć na konferencjach międzynarodowych wskazuje, że dr Katarzyna Michalska, jest wysokiej klasy specjalistą w zakresie ekologii behawioralnej roztoczy. Wniosła do akarologii nowe wartości naukowe i metodologiczne szeroko wypunktowane przez PT Recenzentów w niniejszym uzasadnieniu. Kandydatka jest też dobrym dydaktykiem i organizatorem badań, o czym świadczy pozyskiwanie funduszy na badania i realizacja autorskich projektów badawczych.

W oparciu o przedstawione, jednoznacznie pozytywne oceny osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, Komisja stwierdziła, że Pani dr Katarzyna Michalska jest pracownikiem naukowym spełniającym wymagania stawiane kandydatom dla uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego określone w ustawie z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Sekretarz Komisji

Dr hab. Małgorzata Kielkiewicz-Szaniawska, prof. nadzw.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej

Prof. dr hab. Wojciech S. Budzyński

Warszawa, 19 września 2014